

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra MIKAËL

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang05val-shoot-idm140494195544240/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— Claude Zoret, Smerternes Maler — *Le Petit Parisien* — Claude Zoret ...

skingrede det endnu omkring Vognen, mens de kørte.

... Mesteren var kommen hjem. Majordomus fulgte ham med Øjnene, mens han med tunge Fødder sled sig op ad den høje Trappe.

Claude Zoret var allerede ved Suppen, da Mikaël kom.

— Goddag, sagde han og rakte Mikaël sin Haand, og de spiste lidt i Tavshed, før Mesteren sagde:

— Du var her ikke idag?

— Nej, svarede Mikaël, jeg var paa Landet.

Og lidt efter lagde han til i samme Tone som af en besynderlig og dulgt Forbitrelse, der maaske kun var et Skjul for hans Forvirring:

— Og dine Billeder kendte jeg jo.

— Ja, svarede Mesteren.

— Men Bladene har jeg læst, sagde Mikaël, stadig i samme Tone.

— Jeg ikke, sagde Mesteren.

De tav igen en Stund, indtil Claude Zoret — det var, som vilde han ikke støde Mikaël eller ikke gøre hans Uret større, eller mulig trængte han ogsaa selv til at hvile ud i Tanker om fjerne Ting — med en Overgang gav sig til at tale om Rejser og fremmede Lande og Egne, hvor de havde været sammen: om Londons Broer og Westminster, hvor han en Gang havde taget Studier, og om de to Vintre i Rom:

— Den første Vinter i Rom, sagde Mesteren og lo, kom Du aldrig hjem om Aftenen. Men Du sad i Kolossæum lange Nætter, lige til Du fik Feber af Kulden paa Stenbænkene.

Mikaël begyndte at tale med:

— Men husker Du i Norge, sagde han, hvor Du blev syg, fordi Du havde staaet og malet otte Timer paa Isen paa Fjorden, og dine Ben var dog indvundne i hvide Sokker.